

цел и продължава до „запалването“ на гората, на „Сливненските балкани“ от „слана есенна“, когато е началото на края му, представляващ завръщане в социума под формата на символично сватбено шествие и унищожаване на злото.

Принудителното лятно завръщане на хайдутите като сватбари напомня един от „ходелите“ във вълшебната приказка в развитие на действието към развързката - в случая спасяване от преследване или унищожаване на злото.⁴³ Това в определена степен е валидно и за текстовете с мотив хайдушка сватба не заради преживременна слана, а заради друг вариант на идеята за злото, сполетяло хайдушката дружина - „голи и боси тръгнали“ - обедняването на дружината. Целта на сватбеното шествие е също Сливен /София/, за да бъде обран и убит пашата.